

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ

ΓΟΥΩΛΤ ΓΟΥ-Ι-ΤΜΑΝ (1819 - 1892)

Σπίδες απ' τὸν τροχὸ

Ἐκεῖ πὺν τὸ ἀσταμάτητο πλῆθος τῆς πόλης κινεῖται ὅλη μέρα,
'Αποτραβηγμένους ἐνόημαι σὲ μιά ὁμάδα παιδιῶν πὺν κοιτᾶνε, σταματᾶω παρᾶμερα κοντά τους.

Κοντὰ στὴν κόχη πρὸς τὴν ἄκρη τῆς πλακόστρωσης,

Ἔνας τροχίτζης δουλεύει στὸν τροχὸ του τρυχίζοντας ἓνα μεγάλο μαχαίρι,

Σκυφτὸς ἀποπᾶνω τὸ κρατᾶει προσεκτικὰ στὸν τροχὸ, μὲ τὸ πέλμα καὶ τὸ γόλατο,

Μὲ μετρημένο σκηωπάτημα τὸν γυρνάει ζωηρά, καθὼς πᾶζει μ' ἑλαφρὸ μὰ σίγουρο χέρι,

Ἐμπρὸς κυλᾶνε τότε σὲ πλούσιους πίδακες, Σπίδες ἀπ' τὸν τροχὸ.

Ἡ σκηνὴ καὶ ὅλα τῆς, πῶς μ' ἀρπάζουν καὶ μ' ἀγγίζουν,

Ὁ θλιμμένος μὲ τ' ὀξὺ πηγοῦνι γέρος μὲ φθαγμένα ρούχα καὶ πλατὺ δέσμα ἀπὸ ὦμο σ' ὦμο,

Ἐγὼ διαχυτικὸς καὶ ρευστὸς, φάντασμα πὺν πλέει παρᾶξένα, τώρα ἐδῶ ἀπορροφημένος καὶ σταματημένος,

Ἡ ὁμάδα, (ἓνα ἀνέγνοιαστο σημεῖο θαλμένο σὲ πλατὺ περὶγυρο)

Τὰ προσεκτικὰ, ἦσχα παιδιά, ἡ ἐπιδεικτική, περήφανη, ἀνήσυχη ταπεινότητα τῶν δρόμων,

Τὸ χαμηλὸ βραχνὸ γουργούρισμα τῆς στροβιζόμενης πέτρας, ἡ ἑλαφρὰ πιεσμένη λάμα,

Πὺν σκορπάει, ρίχνει, πετᾶει πλάγια, σὲ μικρὰς μπόρες χρυσοῦ,

Σπίδες ἀπ' τὸν τροχὸ.

ΕΜΙΛΥ ΝΤΙΚΙΝΣΟΝ (1830 - 1886)

Ἔπεσε τόσο χαμηλὰ μπροστά μου

Ἔπεσε τόσο χαμηλὰ μπροστά μου

Πὺν τ' ἄκουσα νὰ χτυπάει χάμω

Καὶ νὰ κοιμματιάζεται πάνω στὶς πέτρες

Τοῦ πνθμένα τῆς ψυχῆς μου.

Κι ὅμως ἔβραζε τὴ μοῖρα πὺν θρυμμάτισε, πὺν λίγο

Ἀπ' ὅσο ὄνειδισα ἐγὼ τὸν ἑαυτὸ μου

Πὺν φιλοξένησε ἐπάργυρα σκευή

Πάνω στ' ἀργυρὸ μου γράφι.

(ΟΣΤΡΑΚΟ 1)

ΤΡΑΜΠΛ ΣΤΙΚΝΕ-Υ (1874 - 1904)

Δραματικὸ ἀπόσπασμα

Κύριε, πὲς ὅχι πιά.

Μέσα μου εἶναι σάν

Ἡ πράσινη κι ἀναρριχώμενη ὁραση μᾶς γὰ

Νὰ ἔρπει δίπλα στοῦ φτωχοῦ πνευμάτός μου τὰ πουλιά.

(ΟΣΤΡΑΚΟ 1)

ΡΟΜΠΕΡΤ ΦΡΟΣΤ (1875 - 1963)

Φωτιά καὶ πάγος

Ἄλλοι λένε πὼς ὁ κόσμος θὰ τελειώσει στὴ φωτιά,

Ἄλλοι λένε στὸν πάγο.

—Ἀπ' ὅση ἐπιθυμία ἔχω γευτεῖ, Εἶμαι μ' αὐτοὺς πὺν εἰνοοῦνε τὴ φωτιά.

Ὅμως νὰ χαθεῖ ἂν ἦταν δυὸ φορές,

Θαρεῶ πὼς ἔξω ἀρκετὰ ἀπὸ μίσος

Νὰ πῶ ὅτι γιὰ καταστροφή ὁ πάγος

Εἶναι κι αὐτὸς σπουδαῖος

Καὶ θὰ ἔκανε.

(ΟΣΤΡΑΚΟ 1)

ΚΑΡΛ ΣΑΝΤΜΠΟΥΡΓΚ (1888 - 1967)

Χορτάρι

Στοιβάχτε τὰ κορμὰ στὸ Ἀούστερλιτς καὶ στὸ Βατερλό

Φτυαρίστε τὰ ἀποκάτω κι ἄστε με—

Εἶμαι τὸ χορτάρι ὅλα τὰ σκεπάζω.

Καὶ στοιβάχτε τὰ ψηλὰ στὸ Γκέττυσμπεργκ

Καὶ στοιβάχτε τὰ ψηλὰ στὸ Ἄντερλινγκ

Φτυαρίστε τὰ ἀποκάτω κι ἄστε με.

Δυὸ χρόνια, δέκα χρόνια, κι οἱ ταξιδιώτες ὅλων τὸν ὁδηγοῦ:

Τὶ μέρος εἶν' αὐτὸ;

Πὺν εἶμαστε τώρα;

Εἶμαι τὸ χορτάρι.

Ἄστε με.

(ΟΣΤΡΑΚΟ 1)

ΓΟΥΑΛΛΑΣ ΣΤΗΒΕΝΣ (1879 - 1955)

Ἀντίθετες θέσεις (1)

Τώρα τὰ σταφύλια εἶναι βελούδο πάνω στ' ἀμπέλια.

Ἔνας στρατιώτης περπατᾶει μπροστὰ στὴν πόρτα μου.